

בש"פ 8880/22 - יחיאל לבונסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8880/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: יחיאל לבונסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

העברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בדו"ח תעבורה מספר 10157518662 מבית משפט השלום לתעבורה בצפת לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בירושלים וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה בצפת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו וכן בשל נסיבות משפחתיות אשר פורטו בבקשה.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 29.5.2023, והמבקש ציין כי בכוונתו להודות בעובדות כתב האישום. עם זאת, הוסיף וציין המבקש כי בכוונתו לטעון להקלה בעונשו, מן הטעם ש"השוטר רצה לתת לי אזהרה אבל אמר שהמחשב לא נותן לו כי אני לא עומד בקריטריון. אחרי שבדקתי - ראיתי שאני כן עומד בכל הקריטריונים".

4. דין הבקשה להידחות.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק

במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

6. בנסיבות ענייננו, לא שוכנעתי כי הצהרת המבקש מייתרת את הצורך בשמיעת ראיות בתיק, ולפיכך לא מצאתי טעם המצדיק העברת הדיון תוך סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

אשר לטענות המבקש לעניין שעת הדיון – פתוחה בפניו הדרך לפנות לערכאה הדיונית בבקשה לשינוי שעת הדיון, ומבלי שאני נוקטת עמדה בעניין זה.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשפ"ג (9.1.2023).

ש ו פ ת
